

ייחודה של ארץ ישראל

The Uniqueness of Eretz Yisrael

דברים פרק ח

- (ז) כִּי יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאַת אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נְחֹלִי מַיִם עֵינַת וַתְּהַמֹּת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר :
(ח) אֶרֶץ חֹטֵה וְשֹׁעֲרָה וְגִפּוֹ וַתֵּאֱנַה וְרַמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שָׁמֶן וַדְּבֹשׁ :
(ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַלְבָּהּ לָחֶם לֹא־תַחֲסֹר כָּל־בַּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבַגְיָהּ בְּרֹזֶל וּמִהַרְרִיהָ תִּחַצֵּב נַחֲשֹׁת :
(י) וְאִכְלַתְּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתְּ אֶת־יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ :

דברים פרק יא

- (ח) וּשְׁמֹרְתֶם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצַוְךָ הַיּוֹם לַמַּעַן תִּחְזְקוּ וּבִאֲתָתֶם וּירִשְׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
(ט) וּלְמַעַן תִּתְּרִיכוּ מֵימִם עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקֹוֹק לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וַדְּבֹשׁ : ס
(י) כִּי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בֹאֲשֶׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יֵצְאֲתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלֶךָ כַּגֹּן הַיָּרֵק :
(יא) וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבְקַעֲת לַמַּטָּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲמִים :
(יב) אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ דִּרְשׂ אֲתָה תִּמְיֵד עֵינֶי יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה :

בראשית פרק יג

- (ה) וְגַם־לְלוֹט הִהְלֵךְ אֶת־אַבְרָם הַגֵּה צֹארוֹ וַיִּבְקֶר וְאֵהָלִים :
(ו) וְלֹא־נִשְׂא אֲתֶם הָאֶרֶץ לְשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הִגִּה רְכוּשֶׁם רָב וְלֹא יִכְלוּ לְשֶׁבֶת יַחְדָּו :
(ז) וַיִּהְיֶיב בֵּין רַעֲי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רַעֲי מִקְנֵה־לוֹט וַהֲכַנְעִל וְהַפְרָזִי אִזּו יֵשֵׁב בְּאֶרֶץ :
(ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אֲלֵנָּה תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רַעֲי וּבֵין רַעֲי כִּי־אֲנִישִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ :
(ט) הֲלֹא כָל־הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלֵי אִם־הַשָּׁמַיִם וְאִימָנָה וְאִם־הַיָּמִין וְאִם־הַיָּמִין וְאִם־הַיָּמִין :
(י) וַיִּשְׂאֵלוֹט אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־כָּל־כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לַפְּנִי שַׁחַת יְקֹוֹק אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עַמֹּרָה כְּגֹר־יְקֹוֹק בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶחָה צַעַר :
(יא) וַיִּבְחַרְלוּ לוֹט אֶת כָּל־כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אַחֵיו :
(יב) אַבְרָם יָשָׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיִּאֱהָל עַד־סֹדֶם :
(יג) וְאֲנִשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחֹטְאִים לִיקְוֹק מְאֹד :

בראשית פרק יט

- (א) וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי הַמְּלָאכִים סֹדְמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יָשָׁב בְּשַׁעַר־סֹדֶם וַיִּרְא־לוֹט וַיִּקָּם לְקִרְאתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲפָיִם אֶרְצָה :
(ב) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא־אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינֹו וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדֶרֶכְכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בְּרוּב נָלִין :

(ג) ויפצרוכם מאד ויסרו אליו ויבאו אלביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו :

רש"י בראשית פרשת וירא פרק יט

ומצות אפה - פסח היה :

בראשית פרק מה

(ט) מהרו ועלו אל-אבל ואמרתם אליו פה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכלמצרים ודה אלי אל תעמד :

(י) וישבת בארץ-גשן והיית קרוב אלי אלה ויבניך ויבני בנך וצאנך ובהקרח וכלאשר-לך :

(יא) וכלפלתי אתך שם כיעוד חמש שנים רעב פותורש אתה וביתך וכלאשר-לך :

(יב) והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כפי המדבר אליכם :

(יג) והגדתם לאבי את-כלכבודי במצרים ואת כל-אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את-אבי הנח :

(יד) ויפל על-צוארי בנימראחיו ויבך ובנימון בכה על-צואריו :

(טו) וינשק לכלאחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו :

(טז) והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו :

(יז) ויאמר פרעה אליוסף אמר אל-אחיד זאת עשו טענו אתבעירכם ולכו-באו ארצה כנען :

(יח) וקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את-טוב ארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ :

(יט) ואתה צויתה זאת עשו קחולכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אביכם ובאתם :

(כ) ועינכם אל-תחס על-פליכם כיעוד כל-ארץ מצרים לכם הוא :

(כא) ויעשו-כן בני ישראל ויתנו להם יוסף עגלות עלפי פרעה ויתנו להם צנה לדרך :

(כב) לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימון נתן שלש מאות קסף וחמש חלפות שמלת :

(כג) ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומנזון לאביו לדרך :

(כד) וישלח את-אחיו ויגלו ויאמר אלהם אל-תרגזו בדרך :

(כה) ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אליעקב אביהם :

בראשית פרק ב

(ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יקנוק אלהים ארץ ושמים :

(ה) וכלו שים השדה טרם יהנה בארץ וכליעשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יקנוק אלהים עלהארץ ואדם אין לעבד אתהאדמה :

רש"י בראשית פרשת בראשית פרק ב

כי לא המטיר - ומה טעם לא המטיר, לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין מכיר בטובתם של גשמים, וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם התפלל עליהם וירדו, וצמחו האילנות והדשאים :